

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **V.A.P.**, a.s., J.X., P., IČO: X., o **konečnej správe**, o odvolaní veriteľov proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 4K/18/2001-265 zo dňa 9. novembra 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4K/18/2001-265 zo dňa 9. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 11.4.2001 č.k. 4K 18/01-8 súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. V.B., advokáta. Správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 10.7.2006 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty. Konečná správa bola od dňa 19.7.2006 vyvesená na úradnej tabuli súdu až do dňa 4.8.2006 a úpadca i veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky. Námietky proti konečnej správe podal dňa 26.7.2006 veriteľ č. 23+26+39+70+86+87 - S.k., a.s. B. a dňa 19.12.2006 veriteľ č. 40 - Ing. P.Š., H.X., Ľ., ako jeden zo štatutárov úpadcu. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 4K/18/2001-242 zo dňa 2.3.2007 bola konečná správa schválená. Na základe odvolania úpadcu a zároveň aj veriteľa Ing. P.Š. a veriteľa S.k., a.s., B., Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4 Obo 101/2007 zo dňa 28.6.2007 zrušil toto uznesenie a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia vytýkal, že príjmy správcu konkurznej podstaty, ako aj výdavky proti podstate v súvislosti so správou

konkurznej podstaty, v priebehu konkurzného konania neboli riadne špecifikované, v dôsledku čoho z tohto hľadiska bola konečná správa nepreskúmateľná a nebolo možné zistiť, na základe čoho bola vypočítaná odmena správcu konkurznej podstaty. Na základe vyššie uvedeného právneho názoru správcu konkurznej podstaty podaním doručeným na súd dňa 6.11.2007 špecifikoval príjmy do konkurznej podstaty, ako aj výdavky proti podstate. Z bližšie špecifikovaných príjmov do konkurznej podstaty vyplýva, že speňažením konkurznej podstaty správcu získal sumu 25 906 035.- Sk a pri výkone funkcie za prenájom a úroky do konkurznej podstaty získal sumu 4 935 236.- Sk. Za takýchto okolností základ pre výpočet odmeny tvorí súčet súm z oboch vyššie uvedených zložiek, čo činí spolu 30 840 000.- Sk. Pretože prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 28.6.2001, konkurzná odmena činí 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/ a to v zmysle § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení noviel č. 21/1998 Z.z. v nadväznosti na ust. § 3 vyhl. č. 398/2001 Zb., v zmysle ktorej v začatých konaniach, v ktorých ku dňu 8.10.2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcu a ich zástupcov použijú ust. § 6 - 9d. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že námietky veriteľa S.k., a.s., B., ohľadom výšky odmeny správcu konkurznej podstaty, považoval za neopodstatnené. V súčasnej dobe podľa ustálenej súdnej praxe, nie je možné postupovať podľa vyhlášky č. 292/2005 Z.z., pretože táto nadobudla účinnosť 1.7.2005 a nakoľko neobsahuje prechodné a záverečné ustanovenia, vzťahuje sa na právne vzťahy, ktoré vznikli po nadobudnutí jej účinnosti, t.j. od 1.7.2005, t.j. na konkurzné konania začaté po 1.7.2005. V danom prípade konkurzné konanie začalo dňa 29.1.2001. Z vyššie uvedených dôvodov námietky namietateľa S.k., a.s., B., súd považoval za právne nedôvodné. Súd opäť poukazuje na to, že pôvodné námietky Ing. P.Š., sú právne irelevantné a preto taktiež na ne neprihliadol. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že konečná správa je v súlade s ust. § 29 ods. 2 ZKV a preto ju schválil.

Proti konečnej správe podali odvolanie veriteľ S.k., a.s., B. a Ing. P.Š., L..

Veriteľ S.k., a.s., B. v odvolaní žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zmenil a určil výšku odmeny SKP podľa § 6 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a opodstatnenosť účtovania príjmov a výdavkov správcu. Krajský súd v Košiciach nezdôvodnil, prečo neakceptoval námietky konkurzného veriteľa pri určení výšky odmeny správcu a poukázal len na zákaz retroaktivity pri aplikácii novely vyhl. č. 493/1991 Zb. účinnej od 1.7.2005. V doplnenej konečnej správe je opätovne nesprávne

určená výška odmeny SKP a právna dokumentácia neosvedčuje oprávnenie účtovať jednotlivé príjmy a výdavky správcom. Uznesenie krajského súdu zo dňa 9.11.2007 nie je vyhotovené v súlade ust. § 29 ZKV a ust. § 153 O.s.p. a jeho výrok je nejasný, pretože neobsahuje údaj o dátume vyhotovenia konečnej správy, ktorú súd schvaľuje, prípadne informáciu o doplnení pôvodnej konečnej správy.

Ing. P.Š, L. v odvolaní uviedol, že na pojednávaní dňa 9.11.2007 predniesol správca konkurznej podstaty nezrozumiteľnú správu o príjmoch a výdajoch s nemenným výsledkom. Má vážne výhrady k príjmom a výdajom, ktoré SKP predložil. Predaj cenných papierov (1 akcia v P. v hodnote 110 000.- Sk predaná za 10 000.- Sk. Výnos z úrokov z predaja majetku vo výške 182 292.- Sk je veľmi nízky a za 6 rokov by mal byť vo výške cca 1 000 000.- Sk. Daň z nehnuteľnosti vo výške 1 419 964.- Sk . To je celoročná platba a SKP mal uhradiť iba alikvotnú čiastku ku dňu vyhlásenia konkurzu t.j. ku dňu 11.4.2001. Daň mala byť uhradená vo výške 427 934.- Sk, čím poškodil veriteľov o 992 032.- Sk. Svoju pohľadávku si uplatnil až po schôdzi veriteľov na základe výpovede SKP. Správca konkurznej podstaty mal túto pohľadávku posúdiť ako pohľadávku proti podstate v rámci § 31 ods. 3 písm. a/ a ods. 4 písm. a/ zák. č. 328/91 Zb. Nakoniec túto pohľadávku kvalifikoval ako pohľadávku I. čo je v rozpore s citovaným zákonom. V konečnej správe túto pohľadávku nezohľadnil. Navrhol preto napadnuté uznesenie zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolania a dospel k záveru, že odvolania veriteľov nie sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci z dokladov súdneho spisu zistil, že správca konkurznej podstaty úpadcu predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku úpadcu zo dňa 3.7.2006. Krajský súd uznesením č.k. 4K/18/2001-242 zo dňa 2. marca 2007 schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty. Proti tomuto uzneseniu podali veritelia odvolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 101/2007-255 zo dňa 28. júna 2007 uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že v konečnej správe príjmy správcu konkurznej podstaty, ako aj výdavky proti podstate v súvislosti so správou konkurznej podstaty v priebehu konkurzného konania, nie sú riadne špecifikované. Poukázal na to, že na str. 2 konečnej správy

sa uvádza, že v priebehu konkurzného konania speňažil SKP majetok úpadcu v celkovej hodnote 30 840 000.- Sk, z ktorej sumy si určil odmenu v zmysle § 7 zák. č. 493/1991 Zb. vo výške 3 084 000.- Sk. Táto suma však nie je zhodná s kúpnu cenou za speňaženie majetku ku dňu 8.6.2006 vo výške 25 906 035.- Sk uvedenou na str. 1 konečnej správy. Z konečnej správy nie je možné zistiť, akým spôsobom správca konkurznej podstaty vyčíslil sumu 30 840 000.- Sk. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že konečná správa je nepreskúmateľná, a preto napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie, v ktorom bolo úlohou správcu konkurznej podstaty jednotlivé položky riadne vyšpecifikovať a určiť obidva základy, z ktorých sa skladá odmena správcu konkurznej podstaty. V novom konaní správca konkurznej podstaty v podaní zo dňa 5.11.2007, doručenom krajskému súdu dňa 6.11.2007 špecifikoval príjmy a výdavky konkurznej podstaty. Z tejto správy, ktorú súd prijal a z ktorej v odvolaní napadnutom uznesení vychádzal vyplynulo, že príjmy zo speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty a ostatné príjmy počas konkurzu boli spolu v sume 30 841 272.- Sk z toho získané speňažením vo výške 25 906 036.- Sk v doplňujúcej konečnej správe presne vyšpecifikované. Výdavky proti podstate v súvislosti so správou konkurznej podstaty v priebehu konkurzného konania boli vyúčtované v sume 16 998 328.- Sk. Rozdiel medzi príjmami celkom a výdavkami celkom, predstavuje sumu 13 842 944.- Sk. Prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 26.6.2001. Odmena správcu bola vyúčtovaná v sume 3 084 000.- Sk podľa vyhl. č. 493/1991 Zb. v návaznosti na novelu č. 398/2001 Z.z. zo dňa 8.10.2001 a § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. vo výške 10% zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty (25 906 035.- Sk) a zo sumy, ktorá bola získaná správcom pri výkone funkcie (4 935 236.- Sk). Správca konkurznej podstaty si vyúčtoval aj hotové výdavky - náklady na cestovné, ktoré zdokladoval vo výške 177 771.- Sk.

Pojem speňaženia podstaty upravuje ust. § 27 zák. č. 328/1991 Zb. v platnom znení, ktorým sa predmetné konkurzné konanie spravuje a v ktorom speňaženie podstaty vymedzuje výlučne z hľadiska jeho zákonného spôsobu. Termín speňaženia v tomto zmysle vyjadruje premenu majetku na peňažné prostriedky.

Podľa ust. § 6 písm. a/ vyhl.č. 493/1991 Zb. v platnom znení, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola získaná v konkurze speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone

funkcie správcu. To znamená, že odmenu správcu konkurznej podstaty tvorí súčet odmeny získanej z čiastky, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu a odmeny určenej z čiastky na uspokojenie veriteľov, ktorú správca získal inou činnosťou. Odmenu správcu teda tvoria všetky finančné prostriedky, ktoré do konkurznej podstaty od vyhlásenia konkurzu došli, teda nie len príjmy zo speňaženia, ale i nájmy, úroky a iné výnosy vzniknuté pri správe majetku. Suma, ktorá bola na účte dlžníka pred vyhlásením konkurzu, nepatrí do základu pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty, pretože nebola získaná speňažením konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v danom prípade podľa konečnej správy doplnenej dňa 5.11.2007 príjmy zo speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty a ostatné príjmy počas konkurzu boli v sume 30 841 272.- Sk. Táto suma v zmysle ust. § 6 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb., tvorí základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty. Podľa ust. § 7 ods. 1 citovanej vyhlášky konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6a/. Z uvedeného vyplýva, že odmena správcu konkurznej podstaty je 3 084 000.- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na to, že správca konkurznej podstaty je oprávnený a povinný vypočítať svoju odmenu podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu. Následná novelizácia tohto právneho predpisu, ako aj každého iného právneho predpisu, zásadne pôsobí od jeho účinnosti len do budúcnosti a teda určuje práva a povinnosti (v častiach, ktoré boli zmenené) tých správcov, ktorí sú do funkcie ustanovení za účinnosti tej, ktorej novelizácie. Tak je to správe explicitne ustanovené v § 11b vyhlášky. Právny predpis môže v prechodných ustanoveniach určiť, že pôsobí aj spätne. To znamená, že sa vzťahuje aj na konkurzné konania, ktoré začali pred účinnosťou príslušnej novelizácie, a teda aj na správcov ustanovených do funkcie pred jej účinnosťou. Takto je to upravené v § 11a, ale aj v § 11c ods. 3 vyhlášky. Vyhláška č. 292/2005 Z.z. neobsahuje také ustanovenia, ktoré by umožnili jej aplikáciu na konanie začaté pred jej účinnosťou. Preto je ju možné aplikovať v znení zmenených ustanovení len na správcov ustanovených do funkcie za jej účinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že správca konkurznej podstaty bol do funkcie ustanovený dňa 11.4.2001, a preto sa na jeho právne pomery podľa momentu

ustanovenia do funkcie aplikovala vykonávacia vyhláška v znení č. 21/1998 Z.z. V danom konkurze sa prieskumné pojednávanie uskutočnilo dňa 28.6.2001, teda už bolo skončené ku dňu 8.10.2001. Preto sa v danom konkurze právne pomery správcu spravujú vykonávacou vyhláškou v znení vyhl. č. 21/1998 Z.z., vyhl. č. 389/2001 Z.z. a vyhl. č. 398/2001 Z.z. podľa úpravy v § 11c ods. 3 tejto vyhlášky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu a podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 31. marca 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: